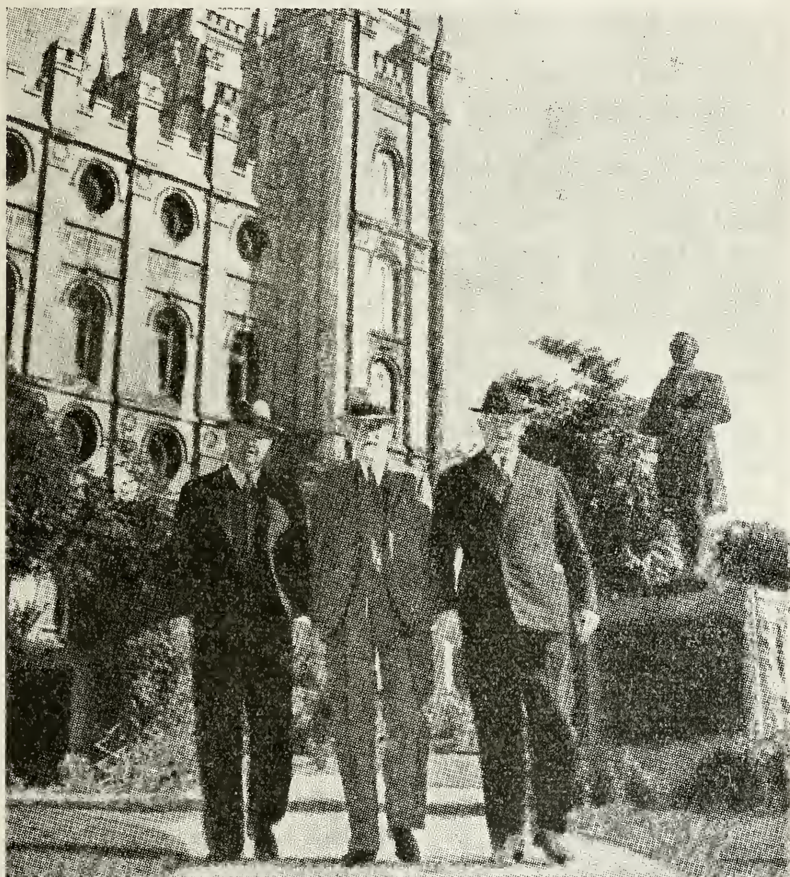
SKANDINAVIENS STJERNE

ORGAN FOR JESU KRISTI KIRKE AF SIDSTE DAGES HELLIGE

Det første Præsidentskab paa Vej over Tempelpladsen

15. FEBRUAR 1939
88. AARGANG

NUMMER 4
25 ØRE

JESU KRISTI KIRKE AF
SIDSTE DAGES HELLIGE

SKANDINAVIENS STJERNE

GRUNDLAGT 1851.

Nr. 4.	15. Februar 1939	88 Aarg.

INDHOLD:

KOMMENDE ARTIKLER —
Den Danske Missions Historie

Mark B. Garff,
Redaktør

Orson B. West,
Medredaktør

Adresse:
Priorvej 12. København F.

OLAF MORTENSEN. BLAAGAARDSG. 36 D

SKANDINAVIENS STJERNE,
Organ for den danske Mission Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige, udkommer den 1. og 15. hver Maaned. Pris 25 Øre pr. Nummer, 6 Kr. pr Aar.

Hvad Joseph Smith skænkede Verden

af Apostel Stephen L. Richards

Jeg vil kort prøve paa at opregne de enestaaende og ejendommelige Bidrag, Joseph Smith skænkede Verden. Jeg vil ikke forsøge at vurdere deres Betydning eller fremsætte dem i kronologisk Orden. De fleste af disse Ydelser er paa det theologiske Omraade, men der gives ogsaa nogle af mere timelig Art.

DET FØRSTE SYN BRAGTE VISHED OM GUDDOMMEN.

Jeg nævner først en ny Opfattelse af Gud og Guddommen. Der kan ikke herske Tvivl om, at der i den religiøse Verden i Profetens Barndom eksisterede endog meget taagede og usikre Begreber om Guds Personlighed og Treenighedens Personer. Datidens religiøse Udtalelser forekommer os at være i højeste Grad vanskelige at fortolke og forstaa, om ikke helt uforstaaelige. I dette Øjemed bragte det første Syn Klarhed, Bestemthed og Vished, ikke som et Resultat af Tænkning, Argumentation og Forfalskning, men med Erfaringens Sikkerhed. Da Joseph gik fra Lunden, behøvede han ikke at bevise en Teori — han kendte de virkelige Forhold. Gud er i et Menneskes Skikkelse. Han har en Stemme. Han taler. Han er betænksom og venlig. Han besvarer Bønner. Hans Søn er den samme, men dog en særskilt Person. Han adlyder Faderen og er Midleren mellem Gud og Mennesket. Opfattelsen af Gud som blot en Essens eller Kraft i Universet var skrinlagt og bragt ud af Verden for bestandigt. Vidnesbyrdet er direkte og positivt og ugendriveligt. Mange har ikke troet det, men ingen har nogensinde haft Kundskab til at modbevise det.

FORFATTEREN.

Apostel Stephen L. Richards, som har skrevet denne interessante Artikel blev født den 18. Juni 1879 og blev kaldet til det høje Apostelembede den 18. Januar 1917 af Præsident Joseph F. Smith. Apostel Richards har fra sin tidlige Barndom og Ungdom taget aktiv Del i Kirkens Arbejde. Broder Richards har en glimrende juridisk Uddannelse bag sig og har været en dygtig og samvittighedsfuld Sagfører. Han har rejst meget i Kirkens Interesse og holdt utallige Taler.

DEN HELLIGAANDS VÆSEN.

Den Helligaands Væsen og Karakter som Medlem af Guddommen blev senere forkyndt Profeten ved Aabenbaring med en Klarhed og Bestemthed, der overgaar anden bibelsk Forklaring af dette Emne. Han forkyndte: »Faderen har et Legeme af Kød og Ben lige saa haandgribeligt som Menneskets; Sønnen ogsaa; men den Helligaand har ikke et Legeme af Kød og Ben, men er en aandelig Person. Hvis det ikke var Tilfældet, kunde den Helligaand ikke tage Bolig i os.«

NY OPFATTELSE AF PRÆSTEDØMMET.

For det andet vil jeg henvise til en ny Opfattelse af Præstedømmets Natur. Jeg ser bort fra Præstedømmets Gengivelse, om hvilket der er Vidnedsbyrd af en saadan Karakter, der berettiger det til Prøvelse for en hvilken som helst Domstol, fordi Gengivelsen forudsætter en Tilbagetagelse af Præstedømmet fra Menneskene, hvad der er et polemisk Stridsspørgsmaal. Derimod, om Præstedømmets Natur, Pligter og Embeder søger jeg forgæves efter Definitioner og Forklaringer, der taaler Sammenligning med dem, der er givet af Profeten.

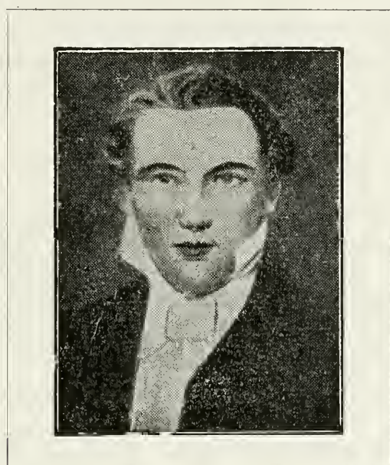
Først er der den vide Uddeling af Præstedømmets Kræfter og Embeder blandt Kirkens Mænd og Drenge. Dette var en fuldstændig Forandring, saa vidt som moderne kristen Praksis angaar. Ingen andre end nogle faa udvalgte havde nogensinde hævdet denne Rettighed før, endskønt der er troværdige historiske Beviser, som Profeten ikke kendte, der berettiger den Antagelse, at den samme Praksis eksisterede i den første Kirke.

Men endnu mere betydningsfuldt i dets Forandring anser jeg den nye Ordning af Præstedømmet ,som det er blevet aabenbaret gennem Joseph Smith. For mig eksisterer der ikke noget smukkere eller mere kristent i hele den hellige Skrift end denne vidunderlige Udlæggelse af den guddommelige Myndighed, der er overdraget Menneskene til at handle i Guds Navn. Hør blot:

»Se, mange er kaldede, men faa er udvalgte. Og hvorfor er de ikke udvalgte? Fordi deres Hjerter er de verdslige Ting hengivne, og de tragte efter menneskelig Ære, saa at de ikke kunde lære denne ene Lektie. — At Præstedømmets Rettigheder er uadskilleligt forbundne med Himlens Kræfter, og at Himlens Kræfter ikke kunde kontrolleres eller bruges uden ifølge Retfærdighedens Principper. At de kunde overdrages paa os, er sandt; men naar vi forsøge at skjule vore Synder, tilfredsstille vort Hovmod og vor for-

fængelige Ærgerrighed eller udøve Kontrol, Herredømme eller Tvang over Menneskenes Sjæle i nogensomhelst Grad af Uretfærdighed, se da unddrager Himlene sig os. Herrens Aand bedrøves, og naar den borttages, da er saadanne Mænds Præstedømme og Myndighed tilende.« — Pagtens Bog 121: 34—37 incl.

»Ingen Magt eller Indflydelse kan eller bør udøves i Kraft af Præstedømmet uden ved Overbevisning, Langmodighed, Mildhed, Sagtmodighed og uskrømtet Kærlighed. Ved Venlighed og sand Kundskab, som uden Hykleri og uden Svig skal storligen udvide Sjælen. — Irettesæt skarpt, naar drevet dertil ved den Helligaand, og udvis derefter større Kærlighed mod en saadan, som du har irettesat, paa det, at han ikke skal holde dig for en Fjende, at han

Joseph Smith
Han bad og blev bønhørt.

maa erfare, at din Trofasthed er stærkere end Dødens Baand. Lad dit Hjerte være fuldt af Kærlighed til alle Mennesker og til Troens egne og bepryd altid dine Tanker med Dyd; da skal du have større Frimodighed for Guds Aasyn, og Præstedømmets Lære skal falde paa din Sjæl som Himlens Dug. Den Helligaand skal blive din stadige Ledsager, og dit Scepter, Retfærdighedens og Sandhedens uforanderlige Scepter, og dit Herredømme skal være et evigt Herredømme, og uden Tvangsmiddel skal det tilflyde dig fra Evighed til Evighed.« — Pagtens Bog 121: 41—46 incl.

Heri ligger det geniale ved Kristi Regering. Ingen Tvang

— kun Overtalelse; ingen Uretfærdighed eller Autokrati — kun Godhed og Kærlighed. Her findes Svaret paa de forløbne Aarhundreders religiøse Intolerance og Forbrydelser, den fuldstændige Gendrivelse af Guds paastaaede Uretfærdighed.

NY OG FORTSAT AABENBARING.

Dernæst vil jeg gerne omtale Begrebet ny Aabenbaring, hvorved menes guddommelig Forbindelse mellem Gud og Mennesket i disse sidste Dage. Eftersom dette Emne er i højeste Grad vigtigt, behøver jeg ikke at uddybe det nærmere — først fordi det forstaas godt baade i og udenfor Kirken, og for det andet, fordi dets Novitet aldrig er blevet benægtet. Jeg mener ikke, at Gyldigheden og Bekræftelsen af Aabenbaringerne til Joseph Smith ikke er blevet fornægtet. Det er de — men alle indrømmer, at Princippet er en Venden op og ned paa alt. Alle tænkende Mennesker vil ligeledes indrømme, at denne Lære — engang forkyndt — vil gøre Ende paa alle Stridigheder med Hensyn til autoritativ Religion.

MENNESKETS STILLING.

Saa kommer den nye Opfattelse af Mennesket, dets tidligere, nuværende og fremtidige Stilling. Jeg vil ikke hævde, at der ikke er blevet fostret store Ideer før Profetens Tid, som i visse Henseender kunde sammenlignes med hans. Utvivlsomt troede mange paa Menneskets Forudtilværelse. Det kunde ikke være anderledes for bibelkyndige Mennesker, men aldrig nogensinde før havde der foreligget saa omfattende, sammenhængende og bestemt Forstaaelse, som Profeten fremstillede den. Intelligensens og Intelligensernes ubrudte Sammenhæng, vore individuelle Aanders Faderskab og for den Sags Skyld ogsaa Moderskab, vor Handlefrihed i vort førjordiske Liv, aandelig Skabelse før den materielle, Forholdet og Slægtskabet mellem Legeme og Aand i dette Liv og i det tilkommende, den højere Plan for evig Fremgang — alle disse og mange beslægtede Punkter udgør en samlende, logisk autoritativ Forklaring uden Sidestykke i den kristne Litteratur.

NY OPFATTELSE AF DET MENNESKELIGE LEGEME.

Af særlig Interesse er Opfattelsen af Legemet som Aandens Bolig. Om denne Idé er der blevet opbygget en Filosofi. I den er Menneskets Legeme noget helligt. Det er ikke hans eget, som ustraffet kan krænkes. Gud skabte det som

Bolig for hans Aand. Enhver bevidst Krænkelse af Legemet er en Forhaanelse mod Gud. Og derfor er det, at Omsorgen for Legemet har virkelig aandelig Betydning. Det er tvivlsomt, om noget religiøst Samfund til nogen Tid nogensinde har modtaget en mere enestaaende og ny Lære end Visdomsordet, hvis Befalinger kendes af mange, men hvis dybereliggende Filosofi kun forstaas af et Faatal. I denne guddommelige Aabenbaring om Guds Vilje formanes Menneskene til — »ikke ved Tvang« — men med venlig Overtalelse at undgaa alle Stimulanser, Narkotika og alle skadelige Stoffer og at bruge til Føden de Ting, som især er godt for Mennesket, med vidunderlige Løfter om Visdom og Sundhed ved Adlydelse af denne Aabenbaring.

FAMILIEN SOM GUDS BØRN.

Tæt forbundet med Menneskets Tilstand og Stilling er Opfattelsen af hele den menneskelige Familie som Guds Børn. Til dette Forhold skænkede Joseph Smith mange nye Bidrag. Han forkyndte Guds almindelige Retfærdighed og Kærlighed til sine Børn, som ingen ellers nogensinde har gjort. Hans Theologi fratager ingen Opstandelsen. Alle vil komme frem af Graven; alle Legemer vil blive genforenet med Aander, som saa vil udgøre evige Sjæle, ved Frelserens almindelige Forløsning. Der vil blive Frelse for alle i den Betydning, i hvilken Vendingen almindeligvis bruges, men Frelse i Betydningen Opstandelse, er ikke Ophøjelse. I det tilkommende Liv, som i dette, findes der Grader af Herlighed, fortrinsberettigede Steder og Tilstande. Godhed og Lydighed vil faa deres Betydning, hvis højeste Form er at bo i Gud og hans Søns Nærhed. Evangeliets foreskrevne Krav som Daab, Haandspaalæggelse og andre Ordinancer er ikke Forudsætninger og Betingelser for Opstandelsen, som mange mener. De er kun nødvendige for Ophøjelse — den højeste Form.

Ophøjelse er ikke blot planlagt for nogle faa udvalgte. Den er alles Eje, som vil berede sig til at indgaa i Guds Rige. Der gives alle Lejlighed til Forberedelse, ikke alene de levende, men ogsaa dem, der er døde. Saaledes er Faderens Retfærdighed.

TEMPLER OG ARBEJDE FOR DE DØDE.

Det faar mig til at tænke paa et andet uvurderligt Bidrag, helt ejendommeligt og nyt. Det er mærkeligt, at det med den ret hyppige Omtale i Skriften af Templer og med den ofte citerede Henvisning til Daab for de døde, at Josph Smith skulde have været den første af alle Krist-

ne til at fatte Hensigten med Templer og indføre stedfortrædende Arbejde for de døde. Denne store Plan i de sidste Dage fortjener udførlig Omtale. Det maa dog være tilstrækkeligt her blot at henlede Opmærksomheden derpaa. I dens Forgreninger og hele Udstrækning omfatter den væsentligt Evangeliets hele Maal. Livets Mening forenkles for Menneskets Forstaaelse. Gennem det gengivne Præstedømmes evige Kræfter udføres Ordinancer og Ceremonier som Forberedelse til Adgang til Guds celestiale Rige, og de døde, som har levet uden Anledning til at nyde disse høje Privilegier tilstaas der — gennem deres Slægts Arbejde — de samme Rettigheder som dem, der lever.

BESEGLING AF MAND OG HUSTRU.

Et af Kendemærkerne ved Tempelarbejdet bør især omtales. Det er Beseglingen af Mand og Hustru i den evige Ægteskabspagt. Joseph Smith lærte, at Familien er Grundlaget for Ophøjelse, og at dens Udbygning og Planlæggelse til Evigheden er Himlen selv. Han helliggjorde Forbindelsen mellem Familiens Medlemmer. Han gjorde Faderen til Præst og Moderen til Præstinde i Hjemmets Tempel. Hvis denne hans straalende Fortolkning af denne guddommelige Institution vilde blive Genstand for almindelig Efterlevelse, vilde mange Samfundsonder helbredes, og Menneskeslægtens Broderskab vilde være en Kendsgerning. Alene dette berettiger ham til en Hædersplads blandt Verdens Filosoffer og Velgørere.

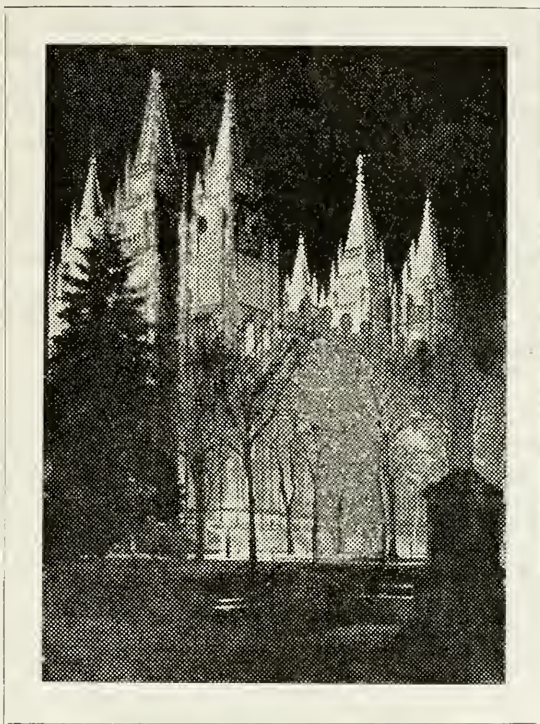
NY KIRKEORGANISATION OG PRAKSIS.

Pladsen tillader ikke at gaa videre i Detaljer. Jeg maa blot omtale dem. Kirkens Organisation; dens fænomenale Vækst, dens Kvorummer, Afdelinger, Autoriteter, Embedsmænd, dens uforlignelige Missionærsystem var alle Produkter af Profetens Inspiration, Visdom og Syn. Han var ogsaa Grundlægger af Byer, en Statsmand af Format og en saadan Fører for Mennesker, at hans Indflydelse endog efter hans Død er vokset med Aarene.

SKRIBENT OG FILOSOF.

Hans litterære Arbejder maa ikke glemmes. Han frembragte mere af det skrevne Ord, det vil sige Guds aabenbarede Ord, end noget andet Menneske, vi kender. I Virkeligheden vilde hele hans Produktion næsten kunne maale sig med alle andres lagt sammen. I Mormons Bog, Pagtens Bog og Den kostelige vil man kunne finde saadanne storslaaede Sandheder som »Guds Herlighed er Intelli-

gens«, »Menneskene er til, for at de kunde nyde Glæde«, og mange andre Sandheder af uvurderlig Betydning. Han fremkom ogsaa med andre bemærkelsesværdige Udtalelser som »Det er umuligt for et Menneske at blive frelst i Uvidenhed«, »Et Menneske frelses ikke hurtigere, end det faar Kundskab«. Han skrev Historie og Afhandlinger om mange Emner og var en Taler med mægtig Indflydelse og overbevisende Styrke.

Salt Lake Tempel
Her udføres hellige Ordinancer

Verdens Oplysning i det Aarhundrede, der er fulgt efter hans Liv, har ikke konstateret en eneste Fejl i hans theologiske og filosofiske Udtalelser, og det Samfund, han oprettede er uden Tvivl enestaaende, og mange, som ikke tilhører det, hævder dets Overlegenhed over alle sociale Systemer paa Jorden.

FORKLARINGEN.

Hvad er Forklaringen? Hvorledes kan vi motivere de opnaaede Resultater, disse ophøjede Bidrag til vor Tids Lærdom, Viden og Kundskab.

Joseph Smiths Kritikere har latterliggjort ham. De har lagt Vægt paa hans Ungdoms Ufærdighed, hans Mangel paa Uddannelse og betakket sig for hans Intelligens. Har de ved at gøre dette hjulpet med til at finde Forklaringen? Maaske har de — uden at ville det — for jo mere mangelfuld med medfødt Begavelse og Uddannelse de gør Profeten, desto sikrere angiver de Vejen til den uundgaaelige Slutning, at den Forklaring, han giver om sig selv og sit Arbejde er den eneste Forklaring. Hvis det var blevet bevist, at han var et Menneske af usædvanlig Aand og Uddannelse, kunde der være nogen Garanti for den Formening, at hans Værk var et Resultat af hans Hjernes glimrende Funktion; men de, der har søgt at kritisere ham sønder og sammen, har berøvet sig selv for det logiske i denne Præmis. Maaske vilde Gud det saaledes.

Der er kun en Forklaring, der er holdbar. Gud valgte denne Mand. Han talte gennem ham. Den unge Mands rene og ufordærvede Sjæl var en frugtbar Mark for aandelig Sæd. Den voksede og modnedes til en fuldkommen Tro, som førte Joseph ind i Samkvem med Gud. Da det var sket, var intet uopnaaeligt.

PRISER PROFETEN.

Idag forkynder vi ham som Profet og synger til hans Ære lige saa oprigtig, lige saa hengivent, som de gjorde for Hundrede Aar siden, da de sad i Nærheden af ham og følte hans Indflydelse og hørte Guds Ord af hans Læber.

»Priser Profeten, som skued Jehova!
Jesus har salvet den herlige Seer.
Aabnet blev Tidernes Fyldes Husholdning.
Det, som blev talet paa Jorden nu sker.«

VIDNE OM SANDHEDEN.

Det vilde næppe synes nødvendigt at pege paa dette Vers' selvindlysende Slutning og Hensigt. Er der nogen, der i deres Hjerte har modtaget et Vidnesbyrd om den guddommelige Sandhed, der findes i de Ting, Profeten Joseph skænkede Verden, beder jeg dem være tro — tro mod deres Vidnesbyrd, tro mod Profeten, tro mod Sagen og dens bemyndigede Ledere, tro mod de Pagter, de har gjort paa hellige Steder og tro mod Menneskets Broderskab. Hvis der er nogen, der ikke har modtaget dette Vidnedsbyrd, beder jeg dem tænke Sagen igennem. Jeg giver dem — af mit Livs Erfaringer — en ydmyg, men sikker Forsikring om, at de, hvis de vil modtage og anvende Joseph Smiths Lærdomme, vil blive lykkelige. Tvivl og Usik-

kerhed vil forlade dem. Der vil komme Mening i deres Tilværelse. Familiebaandene vil blive skønnere. Venskaber vil blive kærere. Arbejdet vil faa Perspektiv, og Kristi Fred vil blive deres. Jeg bevidner det i Jesu Kristi Navn. Amen.

Den danske Missions Historie

(Fortsat)

I December 1851 blev en Del Hellige forfulgt af en Pøbelsværm i Landsbyen Brøndbyøster ved København, hvor en Familie ved Navn Knudsen boede. Manden var Skræder, i hvis Hjem Møder tidligere var blevet afholdt ved forskellige Lejligheder, og som Regel havde der ikke fundet Forstyrrelser Sted, undtagen en eller to Gange, da nogle unge Mennesker havde udvist lidt støjende Adfærd, men en Aften i December 1851, da to Brødre (Fred. C. Sørensen og en Broder Møller) prædikede Omvendelse til Folket, blev Lysene pludseligt slukkede, og de to omtalte Brødre blev ilde tilredt af en Pøbelsværm, som var kommet til Stede. Broder Møllers Jakke blev revet i Stykker. Søndag den 14. December holdt fire af Brødrene et Møde, og mange af Søskende i København var kommet ud for at overvære Gudstjenesten. Saa snart som Mødet var forbi, og de besøgende begyndte Turen tilbage, blev de hilst med en Byge af Sten, Kartofler og andet fra en Skare, som havde ligget paa Lur. Efter at de Hellige havde tilbagelagt et lille Stykke, var der en eller anden, der gav Signal for at forkynde, at de Hellige kom, og da disse var indenfor Skudlinien, modtog de en anden Salve af Sten og Kartofler, endvidere kom der flere Mænd og Kvinder til, som havde stillet sig op langs Hegn og i Grøfter, for at tage aktiv Del i den ulige Kamp mellem Hellige og Syndere. Nogle af Angriberne var bevæbnet med tykke Kæppe og Stokke, og Sten og Snavs fløj tæt omkring de Hellige. Nogle af Kvinderne i Angribernes Rækker bar Kasteskytset i Forklæderne, hvormed de saa kunde forsyne deres mandlige Ledsagere, medens de paa blasfemisk Maade raabte og skreg: »Kald nu paa jeres Gud, saa han kan forsvare jer!« Flere af Brødrene blev slaaet i Jorden, rullet paa den snavsede og fedtede Vej og mishandlet med Kæppe og bare Næver; deres Frakker blev revet i Stykker i adskillige Tilfælde, og endog en af Søstrene blev overfaldet og groft mishandlet. Paa denne Maade forfulgte Pøbelen de Hellige et langt Stykke paa Vej, og da de til sidst kom til en Gaard ved Landevejen,

søgte de derind for at finde Beskyttelse, men da de heller ikke var i Sikkerhed der, flygtede de i Mørket tværs over Markerne, stadig forfulgt af deres »kristne Venner«, indtil de naaede en anden Gaard, hvor de endnu en Gang søgte Ly. Her nægtede Beboerne dem imidlertid Beskyttelse, men en venligsindet Pige viste dem en Vej ud gennem Haven ud i Marken, og paa denne Maade undslap de til sidst deres Forfølgere.

En af de forfulgte Hellige ved denne Lejlighed siger: »I tre Kvarter var vi tilsyneladende fuldstændigt i Djævelens Magt, men medens Gud tillod, at han havde Magt over vore Legemer, frydede vi os i Aanden, for vi vidste, at vi led for Sandhedens Sag. Vi kan ikke beskrive de Lidelser, vi gennemgik, men en liden Tid saa det sandelig ud til, at ingen af os vilde slippe derfra med Livet.«

Der blev straks gjort Anmeldelse til Birkedommeren, men denne Embedsmand skældte de forurettede ud og sagde vredt, at han vilde yde dem saa lidt Beskyttelse som muligt. Han fortalte dem ogsaa, at Betjenten flere Gange havde henledt hans Opmærksomhed paa Møderne og de dermed følgende Forstyrrelser i Landsbyen. Det syntes, at baade han og Betjenten var bekendt med Anslaget mod de Hellige, før det virkelige Overfald fandt Sted. Ihvertfald blev der ikke af Myndighederne taget Skridt til at bringe Voldsmændene for Domstolene. De Hellige, som blev overfaldet ved den Lejlighed var tolv i Antal, og nogle af dem rejste personlig Anklage for Dommeren.

I December 1851 flyttede Ældste Christian Christiansen sin Familie fra Aalborg til den lille By Skive, hvor han straks gik i Gang med aktivt Missionærarbejde. Det vakte Opstandelse blandt Folk, og mange kom for at lære noget om den ny Religion. Blandt de besøgende var Sognepræsten, Herr Møller, der kom til Broder Christiansens Hjem og truede ham med de ubehagelige Konsekvenser det vilde faa for ham (Christiansen), hvis han prædikede »Mormonisme« i Skive, samtidig forsikrede Præsten ham om sit fjendtlige Sindelag, Broder Christiansen fortalte Præsten, at denne kunde gøre al sin Indflydelse gældende mod Herrens Værk, men han vilde ikke faa Held ud af det, for Gud vilde standse hans Opposition. Dette viste sig at være en profetisk Udtalelse. Præsten forlod rasende Stedet, men døde nogle faa Dage senere.

Følgende Uddrag af et Brev, skrevet af Ældste Erastus Snow i København den 15. Decembr 1851, vil give Læserne en Idé om de Tilstande, der herskede i Danmark ca. 1½ Aar efter, at de første Ældster var ankommet til Skandinavien:

»Vi har bestræbt os paa at udstrække vort Virkefelt til alle betydelige Øer og Provinser og ligeledes til Norge, og paa de fleste Steder, har vi vundet Fodfæste, endskønt de Vanskeligheder, vi møder ikke kan fattes af dem, som kun har arbejdet i England. ** Mange Steder her er det at annamme Evangeliet næsten det samme som at udsætte sig for konstant Livsfare; og ved at rejse rundt og prædike det gaar et Menneske med Livet i Hænderne. Den danske Grundlov garanterer Retten til Trosfrihed, men den opholdes ikke af sideløbende Love eller støttes af Landets moralske Kraft; og naar man undtager København og de større Byer, er det knap kendt, at en saadan Ret eksisterer. Det er i Præsternes Interesse at holde Folket i Uvidenhed om dette Forhold, og deres Indflydelse paa Landet og i de mindre Byer er næsten ubegrænset. Masserne læser ikke. Vi maa forklare Grundloven for at berede Vejen for Bibelen og Bibelen for at berede Vejen for Mormons Bog. ** Ældste Forsgren og hans Medarbejder løb i nogle Uger Spidsrod paa Falster og undslap med Nød og næppe, men de trodsede Stormen, fik mange Venner, og Fremtiden ser nu ret lovende ud for dem. Paa Bornholm synes der at have været erklæret skaanselsløs Krig mod Sandheden. Den begyndte i Rønne og bredte sig til hele Øen. Det er nogle Maaneder siden Sæden først blev saaet paa Øen, og fem forskellige Brødre har arbejdet med mere eller mindre Held, indtil de — efter at have døbt mellem 30 og 40 — fuldstændigt er blevet drevet fra Øen. De to sidste ankom dertil den 5. ds. Missionærerne blev drevet fra Sted til Sted og led korporlig Overlast. Deres Venner søgte at forsvare dem, men deres Fjender begyndte at ødelægge deres Ejendom og at hævne sig paa deres Venner med saadanne Trusler, at deres Venner for at undgaa Blodsudgydelse sendt dem bort. Der har været udbredt kæmpemæssige Løgne om os, men i Stedet for med mine begrænsede Midler og Sprog at forsøge at standse denne Tornado, som er gaaet gennem Landet, har jeg følt mig tilfreds med at offentliggøre den enkle og ligefremme Beretning om de Hellige ** De unge Medlemmer i dette Land er allerede blevet prøvet med Apostasi saa vel som Forfølgelse. Ved vor sidste Konference blev det rapporteret, at ca. 60 var blevet udvist af Landet. Nogle af disse har lagt den gamle Apostasiens Aand for Dagen.

Vi havde en udmærket Konference den 15., 16. og 17. d. M. Der var mange til Stede; der herskede stor Enighed og Kærlighed. Den Helligaand var i rigelig Maal udgydt over os, mange blev ordineret til Præstedømmet, og megen nødvendig Instruktion givet. Mange af Medlemmerne har en god Uddannelse og Kendskab til Skriften.« Nogle faa kan læse Engelsk.«

Ved Slutningen af 1851 bestod Den skandinaviske Mission af 12 organiserede Grene, der igen var inddelt i 3 Konferencer (Distrikter), nemlig København, Fredericia og Aalborg. Medlemsantallet i hele Missionen var omtrent fem Hundrede, indbefattende tolv lokale Ældster og ikke saa faa Præster, Lærere og Diakoner.

Bøn og Naade.

Af Jens P. Johansen.

O Jesus Tak for al din Naade
som ved Korsets Fod udsprang,
og Tak for al din Ve og Vaade,
du for os led, paa Korset trang.

O Jesus Tak for Naadens Kilde,
som Sjælen kvæger ved sit Væld,
og Naadens Tid ej vi maa spilde
men prise Gud fra Gry til Kvæld.

En stille Stund, en indre Stemme,
os minder om, at Naadens Tid
saa let i Verden vi forglemme
ved et syndigt Liv, i Kiv og Strid.

Og Verdens Fyrste gærne fører
os i Syndens Afgrund ned.
han Sjælens Salighed os vil røve
og lønner med — Fortabelse.

Bønnens Magt gør Underværker.
Naar Troen staar paa Klippegrund,
da kan Svage blive stærke
udi Dødens — bitre Stund.

Og Bønnen op kan Døre lukke
saa vel i Himlen, som paa Jord,
for hver som efter Naaden sukke
og troer paa Jesu sande Ord.

Billedet paa Forsiden.

Billedet paa Forsiden viser Det første Præsidentskab paa Vej over Tempelpladsen. Fra venstre til højre Præsident J. Reuben Clark, jr., Præsident Heber J. Grant og Præsident David O. Mc Kay. I Baggrunden ses det berømte Salt Lake Tempel og Statuen af Joseph Smith.

Kirkelige Nyheder fra hele Verden.

DR. F. J. PACK, en af Utahs mest fremragende Pædagoger og Professor i Geologi ved Utahs Universitet døde Fredag den 9. December i en Alder af 63. Han var Medlem af flere geologiske Selskaber; til Trods for sit store videnskabelige Arbejde var han dog aktiv i Kirken. Han var især kendt som en frygtløs Forkæmper for Visdomsordet.

PRÆSIDENT HEBER J. GRANT havde den 23. November 1938 præsideret over Kirken i 20 Aar. I disse Aar har Kirkens Fremgang været meget stor i alle Retninger. Dagen før (22. November) fejrede Præsidenten sin 82 Aars Fødselsdag. Paa Mindedagen hædredes han ved en stor Banket i Hotel Utah.

IKKE ALLE af Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Helliges Missionsaktiviteter er i »Verden« udenfor Utah. Paa Tempelpladsen i Salt Lake City findes der et Oplysningsbureau, som forsyner de Tusinder af Turister, som aarligt besøger Mormonernes Hovedstad.

Som et Resultat af dette Arbejde forlader Turisterne Byen med en klarere Forstaaelse af Kirken og dens Maal. De lokale Missionærer finder mange Venner, som de søger at vedligeholde Forbindelsen med gennem Korrespondance. Præsident Joseph J. Cannon præsiderer over denne Tempel Blok Mission.
Fra Januar til Oktober 1938 var der 317.491 besøgende, hvoraf 9.337 udfyldte Missionærernes Kort og 4.191 købte Mormons Bøger.

Fra Missionsmarken.

AALBORG: Fredag den 18. November afholdt Søndagsskolen en festlig Sammenkomst til Fordel for den Julefest, som hvert Aar afholdes for Børnene.

Præsident Valdemar Christensen bød Velkommen, og derefter talte Distriktspræsident Henriksen om Søndagsskolens Betydning. Der blev præsenteret flere forskellige smukke Sangnumre af Børnene, og endvidere blev der udført et muntert Program, bl. a. 2 Sketch, hvoraf særlig skal fremhæves Eventyret om Snehvide og Dværgene, som Børnene opførte til megen Glæde baade for sig selv og Forsamlingen.

Der blev solgt Forfriskninger; og forskellige Gaver, som Søskende og gode Venner havde skænket, blev solgt paa Auktion. Aftenen viste det gode, som Børnene lærer i Søndagsskolen og i Primaryklassen, og saavel Børn som de Forældre, der var mødt op, fik Udbytte ud af Aftenen.

AALBORG: Da man endnu ikke var naaet langt væk fra den rigtige Juletid, var der virkelig Stemning til Stede ved Juletræsfesten, som afholdtes Onsdag den 28. December. — Der var mødt mange Søskende og Venner samt Børn. Blandt Gæsterne var den 82aarige Broder Jens Jensen fra Ephraim, Utah, samt hans Søster, hvem han besøger i Aalborg, efter at have været i Amerika i 32 Aar. Festen var helt igennem vellykket, og den store Forsamling var et Tegn paa Paaskønnelse for Søndagsskolens Arbejde.

AALBORG: Nytaarsaften blev fejret af de unge, som havde arrangeret en festlig Sammenkomst i Ungdomsforeningens juledekorerede Sal. Der var Sang og Musik at glæde sig over og i det hele taget et udmærket Program. Foruden Frugt og Juleknas blev der senere paa Aftenen serveret lækkert Smørrebrød ved et nydeligt dækket Bord, og da man hørte de 12 Slag, som dannede Skel mellem det gamle og det nye Aar, var det en Ungdom, som i det gamle Aar havde lært at holde sammen og være taknemmelig for Kirkens Lærdomme.

AARHUS: Den 26. November 1938 blev Ingeborg Marie Kirkegaard døbt af Ældste J. Newell Christensen. Vi byder velkommen i Kirken.

AARHUS: Jørn Pedersen, 4 Maaneder gammel, Søn af Broder og Søster Pedersen i Hammel, døde den 9. December 1938 af Lungebetændelse. Vi udtrykker vor dybeste Medfølelse med de efterladte.

AARHUS: Aarhus Grens Søndagsskole afholdt Torsdag den 29. December 1938 en vellykket Juletræsfest. Begge Sale var fyldt. Der var 98 voksne, 43 af Søndagsskolens Børn samt 52 fremmede Børn til Stede. Festen var i alle Maader vellykket. Juletræet blev som sædvanlig skænket af Broder Wohlert Nielsen.

RANDERS: Mandag den 19. December 1938 fejrede Broder og Søster Alex Nielsen deres Sølvbryllup. Der blev afholdt en Festlighed af Søskende og Venner til Ære for Parret. Vi ønsker dem endnu mange og lykkelige Aar.

RANDERS: Mandag den 5. December 1938 fyldte Søster Jensine Thomsen den høje Alder af 82 Aar. Søster Thomsen har været Medlem af Kirken i 38 Aar og har altid været et trofast og pligtopfyldende Medlem. Vi ønsker Søster Thomsen en fredfyldt Livsaften.

Fødselsdage i Aarhus Gren.

Fredag den 3. Februar 1939 fyldte Søster Maren Jensen 79 Aar.

Den 26. Marts 1939 fejrer Søster Frederikke Skov sin 74 Aars Fødselsdag.

Den 5. April 1939 fylder Søster Ane Madsen 85 Aar.

Den kvindelige Hjælpeforening ønsker disse vore Søstre hjertelig til Lykke og ønsker for dem, at de maa have en lys Livsaften.